

- Естанислао -Необходимо е заповедите ми да се изпълнят веднага, Алварес!..
- Алварес -Разбирам, другарю капитан!.. /Към Инес/ Сенъора! /покланя се леко и с бързи, широки крачки излиза през желязната врата/
- Инес /след пауза/
-Какво значи това?
- Естанислао -Военно нареждане
/Инес вади от джоба на панталона си табакера и запалва цигара/
- Инес -Изглежда, Цилар ми е осведомила за всичко!
- Естанислао -Не съм длъжен да ви обяснявам решението си.
- Инес /с горчив смях/
-Ласото е привързано към седлото на коня ми!..Ако бяхме отишли до Сът Шигел, щях да ви омотая с него.
- Естанислао -Трудно вижте направили това защото вече познавам характера ви.
- Инес -Щяхте ли да стреляте върху мене?
- Естанислао -Нима се съмнявате в това?
- Инес -Имам добро мнение за бързината, с която изваждате pistolете си!.. /тихо и замечтано/ Колко логично би било да се унижосим взаимно в тишината на Сиера Невада и под блясъка на слюдениите скали!
- Естанислао -По-уместно би било, ако в момента мислехме за свободата на народа си.
- Инес -Още ли продължавате да се хвалите с това съмнително понятие за свобода, което партията ви култивира в индивидите си?
- Естанислао -Всеки разбира свободата по своето!.. За едного тя е право да избира смъртта, а за другиго - да постова над всичко еготиъма си!.. /след пауза/ Но ако излезете, рискувате да срещнете патрула на Хуан Фернандес-